

fat vore Følelser i stærk Bevægelse. Jeg skal imidlertid ikke gjøre det; thi deels troer jeg, at det allerede er drøftet saa grundig, at der ikke lader sig sige synderligt Mere i denne Retning, og deels kan jeg for min Person indskrænke mig til den korte Erklæring, at jeg troer, at den trufne Foranstaltning med Henlæggelsen af Bøsthyrelsen af de særlige Finantsfer til den særlige Finantsminister er hensigtsmæssig, naar det betragtes fra det Standpunkt. Jeg indseer ganske vist ogsaa, at naar det betragtes fra et politisk Standpunkt og navnlig, naar man tænker sig den Forandring, der nu er skeet, i Sammenligning med en yderligere Udvikling af den Afskillelse, der har fundet Sted, at Spørgsmaalet da maa stille sig forskjellig efter det forskjellige politiske Standpunkt, man indtager. Jeg for mit Vedkommende kan imidlertid heller ikke, naar Sagen skal tages som væsentlig politisk, paa nogen Maade være enig med den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgkreds (Tscherning), og jeg er vistnok i den Henseende saa heldig at staa i Samklang med Fleertallet i denne Sal. Jeg har oprigtig talt, heller ikke fra Begyndelsen af tænkt at tage Ordet ved første Behandling af denne Finantslov, da jeg ikke kan Andet end tilstaae, at den i det Hele taget efter Tidens Forhold tilfredsstiller mig, og de Bemærkninger, jeg kunde ønske at gjøre, havde jeg tænkt mig, forsaavidt ikke Andre maatte fremkomme med samme, at gjøre gjældende paa et senere Stadium. Grunden, hvorfor jeg har taget Ordet, er fordi der igaar er fremkommet Uttringer fra Mænd, som jeg ellers i Almindelighed troer kunne gjøre Fordring paa at betragtes som Autoriteter i Finantsager, men hvis Uttringer jeg dog ingenlunde i Et og Alt kunde tiltræde, det maatte da være med betydelig Modification. Jeg sigter her først og fremmest til den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amt 2den Valgkreds (Ansjer). Han begyndte sit Foredrag med at udtale, at han desværre havde seet, at Finantsministerens Udtalelser ved Fremlæggelsen af Lovforslaget, at vi nu stode i Begreb med at indtræde i en Periode, hvor Finantsfernes Tilstand vilde være en anden, end den vi tidligere havde haft, at vi nemlig stode i Begreb med

at indtræde i en Finantsstilstand, der var mere vanskelig end den, der tidligere havde bestaaet — jeg siger, at den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amt 2den Valgkreds (Ansjer) begyndte med at udtale, at han havde seet det opfattet paa en Maade, som han ikke antog var meent, nemlig den, at vor Stilling i Fremtiden var i finantsiel Henseende ugunstigere end før. Jeg maa tilstaae, at jeg ikke kan delé den Anskuelse, som den ærede Rigsdagsmand i denne Henseende har, og jeg troer, at selve de statistiske Oplysninger, som han meddeelte, og for hvilke vi maa være ham overmaade taksthyldige, vise paa det Allerbestemteste, at Forholdene ere væsentlig forandrede. Den Fremgang, som han viste os at have fundet Sted i de sidste 7 Aar, tyder ganske sikkert paa, at vi have haft en god Finantsforvaltning, uden at jeg derfor vil sige, at den har været saa ganske overordentlig. Jeg mener nemlig, at man i gode og fredelige Aar, under aldeles normale Forhold, skal og maa gaae fremad for at kunne møde de onde Dage, der komme saavel for Nationerne som for de enkelte Personer, og jeg mener endvidere, at den gode finantsielle Tilstand for os er af en særlig stor Betydning, fordi vi i vore ydre politiske Forhold ikke kunne søge vor Styrke i vore materielle Kræfter, i vor Krigsmagts Størrelse og Betydning, men maa søge den, deels i vor gode Ret, og deels i vore Finantsfers gunstige og kraftige Tilstand. Men, siger jeg, om end den ærede Rigsdagsmand kan have Ret i at vise hen til de forløbne Aar som gode og heldige for Finantsfernes Udvikling, saa troer jeg dog ikke, han har Ret, naar han siger, at vi i Fremtiden ville være stillede paa lignende Maade. Jeg skal for det Første gjøre opmærksom paa, at jeg ikke troer, at han har Ret, naar han siger, at Gjennemsnittet af disse 7 Aar maae betragtes som normale Aar. Det er utvivlsomt fuldkommen rigtigt, naar han siger, at vi have haft Aar med god Høst og Aar med mindre god Høst, og naar han dertil føjer, at vi i samme Periode have haft Aar, som paa Grund af Handelskrisen ogsaa i andre Henseender have været trykkende for mange Statsborgere. Men ved Siden heraf maae vi vel lægge Mærke til, hvad der har en ligesaa stor Betydning, ja som